Dissabte 2 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 6,16-21): I quan vingué el vespre, els seus deixebles baixaren al mar, i havent pujat en una barca, anaven cap a l'altra banda, a Cafarnaüm. I ja s'havia fet fosc i encara no havia vingut a ells Jesús. I el mar, amb un gran vent que bufava, s'aixecava. I havent remat, doncs, uns vint-i-cinc o trenta estadis, veuen Jesús caminant sobre el mar i que s'apropava a la barca, i tingueren por. Però ell els digué: «Soc jo, no tingueu por!». Volien llavors rebre'l en la barca, però immediatament la barca es trobà a l'indret on anaven.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Soc jo, no tingueu por!»

Mn. Vicenç GUINOT i Gómez
(Sant Feliu de Llobregat, Espanya)

Avui, Jesús ens desconcerta. Estàvem acostumats a un Redemptor que, amatent a atendre tota mena d'indigència humana, no dubtava pas a recórrer al seu poder diví. De fet, l'acció transcorre tot just després de la multiplicació dels pans i els peixos a favor de la multitud afamada. Ara, en canvi, ens desconcerta un miracle —el fet de caminar sobre les aigües— que sembla, a primera vista, una acció de cara a la galeria. Però no!, Jesús ja havia descartat l'ús del seu poder diví buscant el lluïment o el profit personal quan a l'inici de la seva missió va rebutjar les temptacions del Maligne.

En caminar sobre les aigües, Jesucrist està mostrant el seu senyoratge sobre les coses creades. També, però, podem veure una escenificació del seu domini sobre el Maligne, representat per una mar embravida en la foscor.

«No tingueu por!» (Jn 6,20), els deia Jesús en aquella ocasió. «Confieu, jo he vençut el món» (Jn 16,33), els dirà després al Cenacle. Finalment, és Jesús qui diu a les dones el matí de Pasqua, després d'aixecar-se del sepulcre: «No tingueu por». Nosaltres, pel testimoni dels Apòstols, sabem de la seva victòria sobre els enemics de l'home, el pecat i la mort. Per això, avui, les seves paraules ressonen en el nostre cor amb una força especial, perquè són les paraules d'Algú que és viu.

Les mateixes paraules que Jesús adreçava a Pere i els Apòstols les repetia Joan Pau II, successor de Pere a l'inici del seu pontificat: «No tingueu por». Era una crida a obrir el cor, la pròpia existència al Redemptor per tal que amb Ell no tinguem por davant els embats dels enemics de Crist.

Davant la personal fragilitat per a dur a bon port les missions que el Senyor ens demana (una vocació, un projecte apostòlic, un servei...), ens consola saber que Maria també —criatura com nosaltres— va sentir les mateixes paraules de part de l'àngel abans d'afrontar la missió que el Senyor li tenia encomanada. Que aprenguem d'ella a acollir la invitació de Jesús cada dia, en cada circumstància.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Jesús preferia proclamar-se i manifestar-se com el Crist amb els seus actes, més que amb les seves paraules» (Orígens)

- «Entre la multiplicació dels pans i el discurs eucarístic a la Sinagoga de Cafarnaüm, té lloc l'escena de Jesucrist caminant sobre les aigües. Un esdeveniment oportú per a introduir la comparació entre Moisès i Jesús. El primer —pel poder de Déu— va dividir les aigües del mar per travessar-ho trepitjant terra; Jesús, simplement, camina sobre les mateixes. Ell és el "Jo sóc"» (Benet XVI)

- «Pregar és sempre possible: el temps del cristià és el del Crist ressuscitat que és 'amb nosaltres, dia rere dia' (Mt 28,20), siguin quins siguin els temporals. El nostre temps és a la mà de Déu» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.743)